

De biologische werking van Geloof

Nieuwe Wetenschap van Menselijke Bekrachtiging

Hoe ons geloof onze genen stuurt

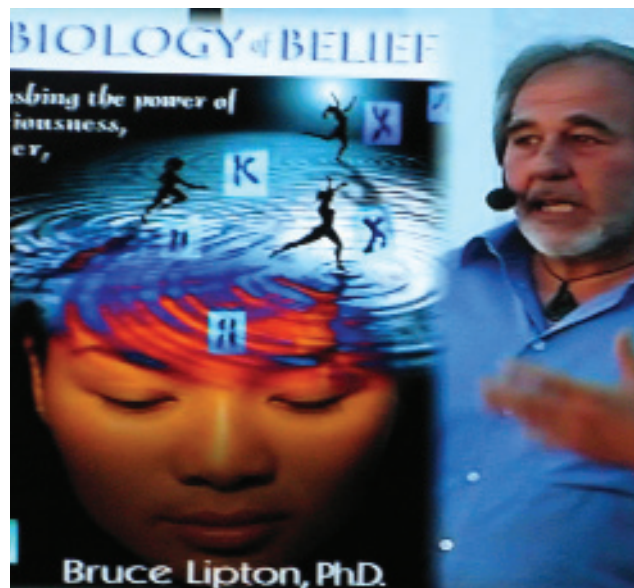
Hij begon zijn wetenschappelijke carrière als celbioloog. Als professor in de medische wetenschap gaf hij meer dan 20 jaar lang les aan artsen op universiteiten in Amerika. In 1973 begon hij met onderzoek naar menselijke stamcellen en hun moleculaire mechanismen die celgedrag beïnvloeden. Als laatste deel van deze artikelenreeks bespreken we nu de bijdrage van Dr. Bruce Lipton tijdens de internationale conferentie in Hamburg. Hij staat bekend als een internationaal erkende bruggenlegger tussen wetenschap en spiritualiteit.

Wij zijn degenen die de genen sturen en niet omgekeerd de genen ons

In 1982 begon hij de principes van de kwantumfysica te onderzoeken en hoe dit geïntegreerd zou kunnen worden in zijn begrip van cel informatieprocessen. Hij heeft baanbrekend werk verzet op het gebied van celmechanisme; wat openbaarde dat elke cel een eigen systeem heeft, vergelijkbaar met een eigen hersencentrum, met alle functies in elke cel aanwezig. Zijn onderzoek aan de Stanford Universiteit van Medische wetenschap tussen 1987 en 1992 bracht naar voren dat het de omgeving is, die via het celmembraan de psychologie en het gedrag van de cel bepaalt. Zijn ontdekkingen druisten geheel in tegen de gevestigde wetenschappelijke visie dat genen ons leven zouden bepalen. Tot twee keer toe heeft hij een universiteit verlaten om zijn weg te kunnen gaan. Twee grote wetenschappelijke publicaties verschenen uit deze studies waarin de moleculaire verbinding tussen mind en body werden beschreven. Vele toonaangevende publicaties van andere onderzoekers hebben sindsdien zijn concepten en ideeën bevestigd. Zijn bestseller: *The Biology of Belief: Unleashing the Power of Consciousness, Matter and Miracles*, weerlegt het huidige ontkrachtigende geloof in genen totaal. Hij laat zien hoe wij in staat zijn onszelf en anderen te genezen. Ontdek hoe deze nieuwe wetenschap (genaamd epigenetica) je geest inspireert en je creativiteit uitdaagt, zodra je de enorme potentie ervan ervaart. Bruce Lipton nodigt ons uit om deze informatie in ons leven en in onze beroepsuitoefening te integreren.

Het universum is energie

De wetenschap inclusief de medische wetenschap bedient zich nog steeds van Newtons idee dat alleen materie telt. Volgens dit model is het menselijke lichaam een machine en veronderstelt het geen onzichtbare krachten. Energie en spiritualiteit zijn niet tastbaar of zichtbaar. Vandaar ook de gedachte dat gezondheid beïnvloed zou moeten worden met materie = medicijnen. Op deze wijze is de farmaceutische industrie de basis van de medische wereld geworden.

Van 1700 tot nu toe hebben we het Newtonse mechanische model gehanteerd, waarbij het universum gezien wordt als bestaande uit materie. In 1925 ontdekt de kwantumfysica dat het universum energie is. Deeltjes zijn apart te bestuderen, maar energie is niet te delen. Wanneer iemand ziek is kijkt de traditionele geneeskunde naar hoe de onderdelen van het lichaam werken. Maar ziekte kun je niet alleen in het lichaam vinden. We moeten ook het 'Veld' erbij betrekken.

Good en bad vibes

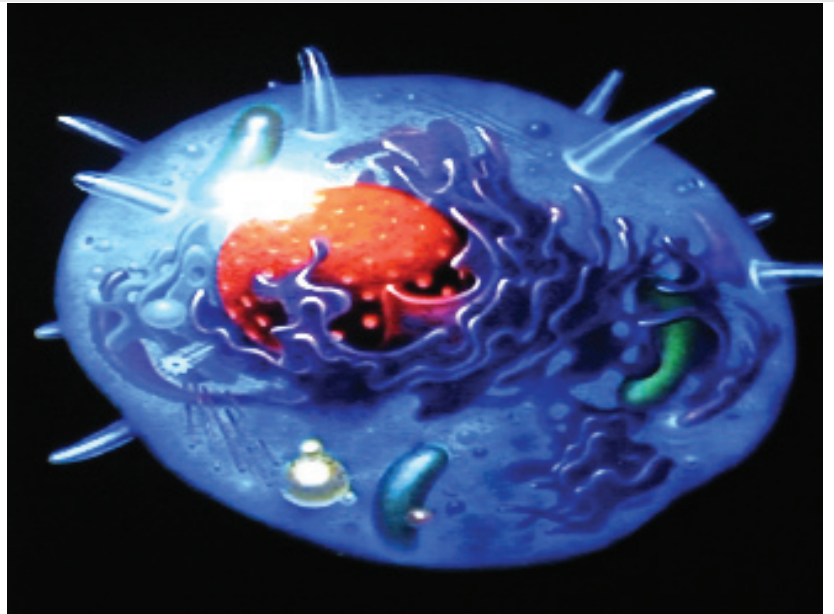
De kwantumfysica laat zien dat atomen niet uit materiaal bestaan. Ze bestaan uit niets materieels, ze bestaan uit energie (kwantumveld). Het zijn geen deeltjes die elkaar bewegen, door op elkaar te botsen, maar ze bewegen elkaar door hun trillingen. Als voorbeeld noemt hij de golven die ontstaan wanneer je twee stenen naast elkaar in het water laat vallen. De golven bewegen naar elkaar toe. Wanneer de golven in fase zijn, dat wil zeggen in harmonie zijn, versterken zij elkaar en krijg je één krachtige grote golf (we herkennen ze als good vibes).

Wanneer de golven niet in fase zijn, dat wil zeggen disharmonisch ten opzichte van elkaar zijn, doven zij elkaar uit (de zogenaamde bad vibes). Bruce Lipton laat zien dat het deze vibraties zijn die lichamelijke processen en onze gezondheid beïnvloeden.

In een boeiend betoog maakt hij duidelijk dat de oude opvatting dat de genen ons leven zouden sturen, niet klopt. Volgens deze opvatting zijn al onze fysieke, gedragsmatige en emotionele eigenschappen geprogrammeerd in het DNA. Dit wordt ook wel genetisch determinisme genoemd. Aangezien we onze genen niet (zouden) kunnen veranderen worden we de gevangenen van onze genen. Als er bepaalde ziektes voorkomen in onze familie denken we al gauw dat we hier ook slachtoffer van kunnen worden. Treffend voorbeeld hiervan is dat steeds vaker wordt gekozen om borsten preventief te verwijderen bij erfelijke belasting van borstkanker.

Wat wordt onderwezen in de medische opleidingen, maar ook op onze scholen, is dat we een biochemische machine zijn, gestuurd door onze genen. De medische wetenschap leert ons feitelijk dat we machteloos zijn. En, voegt Bruce Lipton er aan toe, als mensen denken dat ze machteloos zijn worden ze onverantwoordelijk.

Terwijl volgens het oude model medicijnen (de fysiek materiële impuls) het zieke lichaam moeten genezen, blijkt inmiddels dat de belangrijkste doodsoorzaak in Amerika na kanker en hart- en

vaatziekten de zogenaamde iatrogene ziekten (784.000 mensen per jaar) zijn, ziekten die ontstaan door medische behandeling waarvan meer dan 300.000 mensen per jaar sterven aan medicijngebruik. (Pr. Dr. Gary Null, PH.D., et al: "Death by medicine"). Dit zijn schokkende cijfers en ze laten zien dat het oude model niet meer voldoet en dringend aan herziening toe is.

Epigenetica

Wij bestaan uit 50 biljoen cellen. Wij zijn dus al een gemeenschap op zich. Alle functies van het menselijke lichaam zijn al aanwezig in elke cel. Elke cel heeft een ademhalingssysteem, een spijsverteringssysteem, een zenuwstelsel, ja zelfs een immuunsysteem. In elke cel! Bruce Lipton is gefascineerd door het idee cellen te zien als miniatuurmensen, waardoor het gemakkelijker is hun gedrag en fysiologie te begrijpen. Leven wordt gekenmerkt door beweging. Beweging is mogelijk door o.a. spierstelsel en zenuwstelsel en dat wat beweging binnen de cel mogelijk maakt zijn de eiwitten. Er zijn 150.000 verschillende eiwitten die het menselijke lichaam samenstellen. De eiwitten zorgen voor onze structuur en onze functies. Wanneer eiwitten van vorm veranderen, creëren ze beweging, gedrag. Wat is het wat eiwitten van vorm doet veranderen? Een signaal. Een signaal is een invloed van buitenaf. Dat kan van fysieke of chemische aard zijn, ofwel van niet fysieke aard, zoals een trilling of vibratie. Het lichaam (eiwit) beweegt wanneer er een signaal is en keert weer terug naar de uitgangspositie wanneer er geen signaal is. Het signaal is dus datgene wat de cel in beweging brengt. Zonder signaal is er geen beweging. (Het oude idee is dat de genen beweging brengen).

Dit is het gebied van een nieuw veld in de biologie,

Al zijn we erfelijk belast, we hoeven een ziekte niet te ontwikkelen

de epigenetica. Dit nieuwe gebied probeert de mysteries te ontrafelen van hoe de omgeving het gedrag van cellen beïnvloedt. Het is een veld dat nieuwe complexiteiten blootlegt in de aard van ziekte, inclusief kanker en schizofrenie. Het nieuwe inzicht is dat we geen autonoom werkend mechanisme zijn. Ons lichaam beweegt als er signalen komen en stopt wanneer de signalen stoppen. Zonder signaal is er geen beweging, geen gedrag.

Volgens het oude, Newtonse model zijn alle signalen fysiek van aard, zoals bijvoorbeeld medicijnen. Medicijnen zijn materie. De basis van het oude Newtonse machinemodel is: beïnvloeding door chemische stoffen. De oude gedachte is dat eiwitten reageren op materie. Dit is onderzocht, maar het blijkt dat de beweging van de eiwitten op basis van materiele beïnvloeding niet te voorspellen is. De beweging van eiwitten is wel nauwkeurig te voorspellen als er trillingen zijn. Het kwantummechanische model laat heel duidelijk zien dat eiwitten reageren op vibratie. Wat een schitterend nieuw inzicht: Dat wat Lynne McTaggart, Gregg Braden en Emoto ons al duidelijk hebben gemaakt, blijkt dus binnen de cel óók zo te werken: onze gedachten, onze waarneming, onze overtuigingen die bestáán uit vibraties, beïnvloeden dus onze eiwitten, brengen beweging oftewel levenskracht in.

DNA

Als je iets gaat doen wat je nog nooit gedaan hebt, naar Thailand gaan bijvoorbeeld en daar iets nieuws proeft, of op je kop gaat staan, dan heb je daar een nieuw eiwit voor nodig om dit te kunnen ervaren. Wanneer je een eiwit nodig hebt en het is er niet, dan heb je een blauwdruk, een plan met

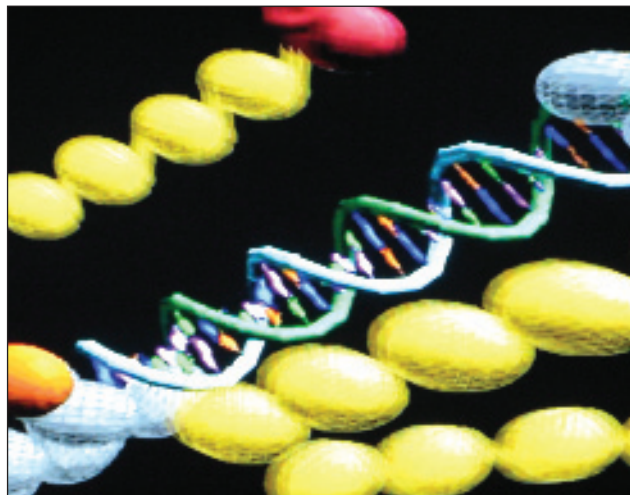
informatie nodig, zodat je dat eiwit kunt maken. Die blauwdruk is het gen. Het gen maakt het eiwit niet, het is slechts een blauwdruk. Het doet niets anders dan slechts een blauwdruk zijn. Het is niet aan of uit. De vraag is alleen of die blauwdruk gelezen wordt of niet. Het gen maakt niet die keuze.

In de kern van de cel zit ons erfelijk materiaal, de chromosomen. Deze bestaan voor 50% uit DNA en voor 50% uit eiwit. De afgelopen decennia is eigenlijk alleen het DNA onderzocht. Het eiwit werd als niet belangrijk terzijde geschoven. Toch is 50% veel om weg te gooien. Bruce Lipton is zich gaan afvragen wat de rol van die overige 50%, de rol van het eiwit is. Het antwoord hierop kan onze civilisatie veranderen zegt hij. Het maakt duidelijk dat wij degenen zijn die de genen sturen en niet omgekeerd de genen ons.

Een chromosoom bestaat dus uit DNA en eiwit, waarbij het DNA omhuld wordt door een eiwitmouw. Je kunt je voorstellen dat bijvoorbeeld de informatie voor blauwe ogen op onze arm geschreven staat, maar niet leesbaar is als daar een mouw overheen zit. Er is een signaal voor nodig wat maakt dat de eiwitmouw zich terugtrekt waardoor het DNA bloot komt te liggen. Vervolgens wordt er een kopie gemaakt van het gen, dat is de blauwdruk die gebruikt wordt. Er ontstaat het zogenaamde RNA en van daaruit het nieuwe eiwit. Het gen doet dus niks, het is niet actief, het is niet aan of het is zelfs niet uit. Het wordt gelezen of niet gelezen.

Epigenetische sturing

Wát er van het DNA gelezen wordt, wordt bepaald door het signaal, onze perceptie dus. Zoals wij onze wereld waarnemen, ons geloof, onze overtuigingen, dat zijn de trillingen die bepalen wat er van het DNA gelezen wordt. Een gen kan door middel van epigenetische sturing (sturing door vibratie)

meer dan 30.000 verschillende eiwitten maken uit één blauwdruk. Het betekent dat we goede genen kunnen hebben en toch kanker of diabetes kunnen ontwikkelen. Dit heeft niets met het gen te maken maar met epigenetische sturing. Zo kan er ook een gemuteerd gen zijn dat je door middel van epigenetische sturing normaal maakt. We kunnen dus elk moment elk gen veranderen! Dat betekent zelfs, al zijn we erfelijk belast, we deze ziekte niet hoeven te ontwikkelen. Bruce Lipton zegt dat het vaak de overtuiging is dat we een ernstige ziekte kunnen krijgen die er voor zorgt dat we ziek worden. Dit is dus niet nodig dat we die ziekte krijgen, we kunnen elk moment onze genen bevrijden.

Dit betekent dat het oude model waarbij het DNA het primaat had (eerste oorzaak) niet compleet is. De aanvulling is, dat het omgevingsignaal nu als eerste oorzaak gezien wordt. De schakelaar hierbij, dat wil zeggen dat wat bepaalt wát er van onze genen gelezen wordt, is onze perceptie. Wanneer wij onze perceptie veranderen, veranderen we het aflezen van de genen. Wanneer de arts ons zegt dat we een ongeneeslijke ziekte hebben en we geloven het, gaan we er naar handelen en kan het daardoor een realiteit worden.

Perceptie is dus datgene wat ons gedrag stuurt, onze genen, en zelfs in staat is de genetische code te herschrijven. Perceptie stuurt dus onze biologie, ons leven. Aangezien percepties juist of onjuist kunnen zijn is het nauwkeuriger om te zeggen dat wat wij geloven ons leven stuurt.

Celgedrag

Als we in staat zijn om vitaal en gezond te zijn waarom worden we dan ziek? Eén van de belangrijkste oorzaken van ziekte blijkt stress te zijn.

Een cel wordt aangetrokken tot groei en beschermt zich tegen bedreigende impulsen. Het punt is wanneer een cel in de beschermingsmodus zit het niet tegelijk in de groeimodus kan zijn. Bescherming en groei sluiten elkaar dus uit. Elke dag sterven er miljoenen cellen en komen er miljoenen cellen bij. Wanneer onze dagen gevuld zijn met stress, brengen we veel hormonen in ons lichaam die gericht zijn op 'fight' of 'flight'. Dat is waarom we ziek worden: de cellen

kunnen zich niet in de juiste hoeveelheid herstellen. De stresshormonen zorgen er voor dat alle energie gaat naar het vechten of vluchten en sluiten alle overige functies af. Stress sluit dus groei en het immuunsysteem af en maakt ons tevens minder intelligent (het haalt het bloed vóór in de hersenen weg en brengt het naar het reflexgebied). Daarom is het zo belangrijk dat we elke dag groeien, ook al

The belief about the DNA

zijn we honderd. Onderzoek laat zien dat het grootste groeisignaal in de wereld, hoe kan het anders, liefde is.

Onsterfelijkheid

Geen twee mensen zijn hetzelfde. Wanneer wij cellen van het ene lichaam in een ander planten, weten we dat het immuunsysteem deze zal afstoten. Cellen hebben dus een identiteit. Maar waar zit die identiteit? Niet aan de binnenkant, maar aan de buitenkant bij de receptoren (de antennes) van de cel. Zij ontvangen verschillende signalen uit het Veld. Als de cel sterft is de identiteit er nog steeds. Identiteit en cel zijn niet hetzelfde. Dit besef heeft Bruce Lipton van een materialistisch denkend wetenschapper tot een spiritueel denkend wetenschapper gemaakt. Hij realiseerde zich dat dit besef onsterfelijkheid betekent.

Elk mens is als een frequentie, een refractie van het witte licht. Wanneer wij één frequentie zouden verwijderen (bv. een persoon die we niet mogen) en proberen de resterende frequenties in het prisma terug te plaatsen, krijgen we aan de andere kant van het prisma weer wit licht? Nee. Wij zijn als cellen in een groter geheel, genaamd mensheid. Wij als individuen evolueren niet, de mensheid als collectieve organisatie evolueert. Wij allen samen maken het witte licht. Wij hebben dit eerder toegeschreven aan de grote meesters als Jezus en Boeddha, dat zij dit licht waren, maar het besef begint nu door te dringen dat wij dat witte licht zijn. Wij kunnen met z'n allen dit licht op aarde realiseren en daarmee de hemel op aarde creëren. <

Gemma van den Akker.
www.levensakker.nl

Huib de Haas van Dorsse
h.haasvadorsse3@upcmail.nl